

DOUTRELOUX, Victor-Joseph (Chênée 18 mei 1837 – Luik 24 augustus 1901).

Studeerde theologie aan het Grootseminarie te Luik en aan de Gregoriaanse Universiteit te Rome, waar hij in februari 1860 priester werd gewijd. Doutreloux werd in 1879 bisschop van Luik en was binnen het Belgisch episcopaat een van de meest vooruitstrevende bisschoppen. Hij liet zich bijstaan door de uitgesproken Vlaamsgezinde vicaris-generaal **Martinus-Hubertus Rutten**. In zijn bisdom kregen directies en leerkrachten alle vrijheid inzake hun houding tegenover de volkstaal, die in de Klein Seminaries extra aandacht moest krijgen in functie van de priesteropleiding.

Doutreloux werkte pragmatisch. Hoewel hij akkoord ging met kardinaal Petrus L. Goossens' schrijven van april 1892, waarbij scholieren verboden werd meetings bij te wonen, lid te worden van verenigingen buiten de colleges en propaganda voor gezagsondermijnende Vlaamsgezinde publicaties te lezen, achtte hij het toch niet noodzakelijk de richtlijnen van de kardinaal te volgen. Anderzijds mocht zijn vicaris-generaal het ondervoorzitterschap van het **Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond** niet opnemen uit vrees voor de tweedracht die een goed georganiseerde Vlaamsgezinde scholierenwerking in het tweetalige bisdom zou kunnen veroorzaken.

LITERATUUR: R. Boudens, 'Kardinaal Goossens en de Vlaamse Beweging', in *De Maand* (1970), p. 231-241; – A. Deblon, P. Gérin en L. Plymers, *Les archives Diocésaines de Liège*, 1978; – L. Gevers, *Bewogen Jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987.

HENDRIK DEFOORT.